

Засаждането на растенията е последен етап от правенето на една градина. То се прави, след като са положени настилките и е оформен теренът: моделиране на геопластик, нива или терасиране, както и насипването на плодородна почва, ако има нужда от такава. Ако почвата не е хубава (много глинеста, неплодородна и т. н.) или пък е замърсена със строителни отпадъци, добре е да се премахне горният замърсен слой и да се замени с плодородна, хумусна почва. Там, където ще има трева, е необходим минимум 30 см слой плодородна почва. На местата, където ще има храсти, почвата трябва да е минимум 40-50 см дълбока, но е по-добре да е с още по-голяма дълбочина.

С красиво оформени корони, интересен цъфтеж или листа **дърветата** се използват като вертикални растителни акценти в градината. Те се сажат единично или на групи от по 3 или 5. За всяко дърво се изкопава индивидуална дупка, като големината ѝ е в зависимост от големината на дървото и почвената бала около корените му.

Храстите изглеждат добре, когато са засадени в групи. Разнообразни по форми и цветове, те осигуряват плътност, текстура и структура на градината. Използват се за периферия на градината, за ниски растителни стени и изолации. Засаждат се в един или в два реда шахматно. Разстоянията за засаждане са през 30-40 см при по-ниските храсти и 50-60-80 см за по-високите храсти. Височината, на която могат да се купят храстите в разсадниците, е 30-50 см при вечнозелените и 40-150 см при листопадните храсти.

Многогодишните цветя, декоративните треви, ароматно-кулинарните и почвопокривните растения внасят допълнителен колорит и преден план в композицията на градината. Те се предлагат като контейнерни растения и могат да се сажат по всяко време на годината. В зависимост от вида си се сажат на 15-25 см разстояние. **Катерливите и увивните растения** могат да се използват, за да се направят растителни стени, за внасяне на силен вертикален елемент в градината, както и за покриване на непривлекателни стени, огради, дървесни стволлове. Растенията се катерят по решетки, закачени на стена, или направо по самата стена и се вият около колони и перголи. Разстоянията на засаждане са 20-40 см в зависимост от вида.

Животът на **сезонните цветя** продължава няколко месеца. Но през този период те цъфтят обилно и осигуряват ярки цветни петна в градината. Може и да се експериментира, като се използват различни видове всяка година. В нашия климат се правят две смени на сезонни цветя през годината. Пролетните сезонни цветя – теменужки, незабравки, силене, парички, декоративно зеле (брасика) – могат да се засадят и рано напролет, но е по-добре да ги засадим през октомври предишната година. Засаждането им се прави шахматно през 15-ина см.

Тревата се прави най-накрая, след като всички растения в градината са засадени. Ако правим трева чрез засяване на тревно семе и прогнозите са за топла есен, можем да направим поляна най-късно в началото на октомври. Идеята е тревата да успее да поникне и да я окосим поне веднъж, за да може да поукрепне, преди температурите да паднат трайно и да завали сняг. Ако затревяваме по-късно през месеца, можем да го направим с готови тревни чимове. Предимството на затревяването с чимове е, че можем да имаме тревен ефект веднага.